

diskuterer et ikkeeksisterende problem, og det synes jeg egentlig var fantastisk, for hr. Tom Behnke optræder i øvrigt som en forstandig debattør, og det er altså oplagt et uforstandigt synspunkt – jeg har mødt tre typer af forældre, der slog:

Jeg har mødt nogle, der slog i afmagt, fordi de ikke havde sovet i tre nætter, og det er dem, jeg bedst kan forstå.

Så mødte jeg i en debat i TV Syd et tidligere konservativt byrådsmedlem fra Esbjerg – men det er måske en tilfældighed – og han forklarede det sådan, at han aldrig slog i affekt, for det skulle man ikke gøre; han samlede det sammen til om lørdagen, og det synes jeg er en langt værre situation.

Så har jeg mødt en type, hvor det at gå og småtjatte og slå var en del af måden at snakke sammen på. Det er hovedsageligt de to sidste arter af fysisk afstraffelse, vi godt vil have fat på.

Hvad er det så i virkeligheden, vi foreslår? At barnet har ret til omsorg og tryghed, det giver sig selv. Derfor skal barnet behandles med respekt for sin person og må ikke udsættes for legemlig afstraffelse eller anden krænkende behandling. Jeg synes selv, at det står meget tydeligt.

Jeg kan egentlig heller ikke forstå, at man på en dag, hvor vi har diskuteret så meget etik, ikke er mere etisk påvirket. Der må dog findes forstandige borgerlige i et Folketing, hvor der trods alt er næsten halvdelen af den observans. Er der virkelig ingen, der er i tvivl? Er der virkelig ingen, der er i tvivl om, at vi ikke har børn i nogle miljøer, der får for mange tæv?

Lovforslagets har to hensigter: at flytte holdninger og beskytte børn. Jeg tror, at det, vi først og fremmest opnår med loven, er at flytte holdninger, sådan som vi har set det i de andre skandinaviske lande. Og dermed opnår vi det, vi gerne vil: at børn bliver udsat for mindre fysisk afstraffelse.

Jeg skal så ganske kort sige lidt til de forskellige ordførere.

Jeg vil godt sige tak til justitsministeren og også tak for at være gået foran i den her kampagne. Det tror jeg selvstændigt har været med til at flytte noget. Også tak for løftet om, at vi ud over lovændringen skal fortsætte med oplysning og oplysning og atter oplysning.

Til hr. Holger Graversen vil jeg sige tak for støtten og også tak for de pæne bemærkninger om udformningen af lovforslaget. Vi har også gjort os umage. Jeg synes i øvrigt, at det var en

klog og overvejet tale, fordi den opholdt sig meget ved det, der hedder det gode eksempel. Det er altså lidt svært at gå rundt og forklare børn, at man ikke skal anvende fysisk afstraffelse, fysisk udfoldelse, hvis man i praksis møder det modsatte. Så bliver der for stor afstand mellem ord og handling. Det synes jeg var klogt sagt.

Jeg skal så sige til de borgerlige ordførere fra de to store partier, som jeg synes var mere afdæmpede end sidste gang og dermed vel også mere forstandige. Fru Inge Dahl-Sørensen's hovedsynspunkt var, at lovgiverne ikke skal blande sig. Jeg har det samvittighedsspørgsmål at stille til Venstre, om man vil genindføre ægtefællers ret til at slå hinanden? Det er vel den logiske konsekvens af det standpunkt. Vi venter med spænding. Jeg kan allerede nu sige, at kommer der et sådan forslag, vil vi stemme imod.

Det, der så blev nævnt som det andet hovedargument, var risikoen for et angiversamfund. Jeg synes, at det bygger på en fantastisk mangel på forståelse af forholdet mellem børn og deres forældre. Jeg har en fortid på 13 år i et lokalt kommunalt socialudvalg. Det, der tit har undret mig, når vi stod i de svære børnesager, er, hvor fantastisk en loyalitet, der er mellem børnene og deres forældre. Selv i sager, hvor de offentlige myndigheder var indblandet, og selv hvor børnene var blevet udsat for noget, som er langt, langt, langt værre end det, vi diskuterer her. Derfor er det efter min opfattelse simpelt hen at se spøgelse ved højlys dag.

Man kunne vel i øvrigt, hvis man er optaget af synspunktet, prøve at undersøge, om det at afskaffe revselsesretten mellem ægtefæller gav anledning til et stigende antal sager ved domstolene. Man kunne vel ligeledes undersøge, om det at afskaffe revselsesretten i skolerne gav anledning til en masse angiveri. I begge tilfælde vil man finde ud af, at det ikke var tilfældet, altså ser man spøgelse.

Til hr. Bendt Bendtsen, der siger, at vi ikke behøver lovgivningen: Jeg synes, at der er det skisma, at det ikke er nok at udtrykke den gode vilje. Vil man flytte noget som politiker, er man forpligtet ud over det at udtrykke den gode vilje; man skal også turde tage de midler i anvendelse, som gør, at det, man gerne vil, lykkes.

Jeg vil runde af med at sige, at jeg synes, at det har været en børnepolitisk god dag. Der er et flertal i Folketinget, der siger, at børnene nu får samme retsstilling som de øvrige medlem-